

Sygn. akt II K 153/13

1 Ds. 321/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Katarzyna Bobrycka

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25 października 2013 r., 10 grudnia 2013r., 17 grudnia 2013 r., 24 stycznia 2014 r.

sprawy **Ł. L.**

syna W. i E. zd. K.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 1 grudnia 2012r. do 22 stycznia 2013 roku w S. gm. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 zł. W. W. (2) w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z wykonania dla niego 7 szt drzwi wewnętrznych pobierając od pokrzywdzonego na ten cel zaliczkę w w/w kwocie czym działał na szkodę W. W. (2),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.:

orzeka:

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. uniewinnia oskarżonego **Ł. L.** od zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku;

II. na podstawie art. 415 § 2 k.p.k. pozostawia bez rozpoznania powództwo cywilne wytoczone przez prokuratora przeciwko oskarżonemu na rzecz pokrzywdzonego;

III. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej oskarżył **Ł. L.** o to, że w okresie od 1 grudnia 2012r. do 22 stycznia 2013 roku w S. gm. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3000 zł W. W. (2), w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do zamiaru oraz możliwości wywiązania się z wykonania dla niego 7 szt drzwi wewnętrznych pobierając od pokrzywdzonego na ten cel zaliczkę w w/w kwocie czym działał na szkodę W. W. (2), tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

Oskarżony Ł. L. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...), ul. (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70.

W dniu 10 sierpnia 2012r. W. W. (2) zawarł z Ł. L. umowę na wykonanie w jego domu w K. drewnianych schodów za łączną kwotę 7.500 zł. Zgodnie z umową schody miały być wykonane na betonie w drewnie dębowym i składać się ze stopni, podstopnic oraz balustrady. W tym samym dniu Ł. L. pobrał od W. W. (2) „zadatek na materiały i zaliczkę” w kwocie 3.500 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70,

kserokopia umowy na wykonania schodów, k. 9.

Ł. L. rozpoczął pracę od wykonania pomiarów i zakupywał stopniowo drewno dębowe w składzie (...) w S., jednorazowo po około 0,2 m³, gdzie łącznie było potrzebne około 1m³. Przed montażem schodów w lokalu W. W. (2), oskarżony przygotowywał elementy schodów w swoim warsztacie stolarskim w S..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70.

W dniu 07 września 2012r. W. W. (2) zawarł z Ł. L. umowę na wykonanie drzwi wewnętrznych do jego mieszkania. Zgodnie z umową Ł. L. zobowiązał się do wykonania siedmiu sztuk drzwi wewnętrznych z drewna jesionowego oraz ich montażu w domu W. W. (2). Łączny koszt wykonania drzwi wraz z materiałami, został ustalony na kwotę 4.900 zł. W dniu zawarcia umowy oskarżony pobrał od W. W. (2) zaliczkę w kwocie 3.000 zł. Z inicjatywy W. W. (2) umowa ta została następnie uzupełniona na formularzu drukowanym o dalsze postanowienia. Został ustalony m.in. termin rozpoczęcia prac na dzień 01.12.2012r. oraz ich zakończenia na dzień 15.01.2013r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70,

kserokopia umów na wykonania drzwi z dnia 07.09.2012r., k. 6 – 7, 8.

Ł. L. wykonując prace przy schodach dla W. W. (2), nie posiadał innych zleceń. W związku z tym, że łączny koszt zakupu drewna dębowego na schody wyniósł około 3.800 zł, a oskarżony ponosząc koszty utrzymania warsztatu nie posiadał własnych środków, przeznaczył na ten cel pieniądze z zaliczki uzyskanej na wykonanie drzwi. Ł. L. zamierzał sfinansować zakup drewna jesionowego na drzwi z zapłaty, którą miał otrzymać od W. W. (2) po zakończeniu schodów.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70.

Ł. L. wykonywał roboty przy schodach w domu W. W. (2) z przerwami. Wynikało to, m.in. z jego okresowych problemów z nogą, opieki jaką sprawował nad chorym dziadkiem oraz faktem, że w lokalu były prowadzone równoległe inne prace wykończeniowe.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70,

zeznania świadka E. L., k. 21, 63v – 64,

zeznania świadka W. L., k. 23, 64 – 65.

Oskarżony był ponaglany przez W. W. (2) i stopniowo wykonywał prace. Do końca grudnia 2012r. Ł. L. wykonał stopnie i podstopnice i pozostała mu do zrobienia balustrada oraz położenie trzeciej warstwy lakieru na schodach. W międzyczasie W. W. (2) na prośbę oskarżonego wypłacał mu kolejne kwoty z tytułu zawartej umowy na wykonywanie schodów, tj.: 100 zł w dniu 19.10.2012r., 1.500 zł w dniu 10.12.2012r., 1.000 zł w dniu 17.12.2012r., 500 zł w dniu 22.12.2012r.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70,

kserokopia umowy na wykonania schodów, k. 9,

Pod koniec grudnia 2012r. Ł. L. wyjechał do dziadka, który znajdował się w szpitalu w N.. Wówczas to W. W. (3), który przez dłuższy czas nie mógł się z nim skontaktować, postanowił odstąpić od umowy. W. W. (2) wysłał do Ł. L. wiadomość sms, w której zwrócił się o zwrot kluczy od budynku i garażu oraz zwrot pieniędzy.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70,

zeznania świadka E. L., k. 21, 63v – 64,

zeznania świadka W. L., k. 23, 64 – 65.

Ł. L. nie oddał dotąd W. W. (2) kwoty 3.000 zł pobranej na wykonanie drzwi.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

zeznania świadka W. W. (2), k. 3 – 4, 25, 59, 70.

Oskarżony Ł. L. ma 30 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, posiada częściową niepełnosprawność – ma protezę stopy. Oskarżony z zawodu jest stolarzem, obecnie pozostaje bezrobotny, w kwietniu 2013r. zawiesił działalność gospodarczą. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był karany sądownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego Ł. L., k. 16 – 17, 29, 57 – 59, 70,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 35,

informacja z K., k. 34.

Oskarżony Ł. L. w toku całego postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że nie wykonał drzwi na które pobrał zaliczkę, wskazując jednakże, że nie zamierzał oszukać W. W. (3). Oskarżony wyjaśnił, że przyczyną niewykonania przez niego drzwi, było to, że przeliczył się z kosztami wykonania dębowych schodów. Wskazał, że zaliczkę jaką pobrał na poczet drzwi przeznaczył na koszty wykonania schodów. Dodał jednocześnie, że na drzwi zamierzał przeznaczyć kwoty, które miał uzyskać po zakończeniu pracy przy schodach, co jednakże nie nastąpiło, wobec odstąpienia przez pokrzywdzonego od umowy.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalenia stanu faktycznego sąd poczynił w oparciu o wiarygodne zeznania świadków W. W. (2), W. L., E. L., wyjaśnienia oskarżonego Ł. L. oraz dowody o charakterze materialnym wymienione w pierwszej części uzasadnienia.

Po dokonaniu analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, sąd uznał, że zachowanie oskarżonego Ł. L. nie wyczerpuje ustawowych znamion czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. W ocenie sądu brak jest podstaw do uznania, iż oskarżony zawierając z W. W. (2) umowę o wykonanie drzwi wewnętrznych, a następnie pobierając z tego tytułu zaliczkę, działał w zamiarze doprowadzenia go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości fakt niewywiązania się przez Ł. L. z zobowiązania o charakterze cywilnym, lecz całokształt okoliczności sprawy nie daje podstaw do uznania, że już od początku działał on z takim zamiarem. Przede wszystkim oskarżony przystąpił do wykonania schodów w lokalu W. W. (2), które choć z opóźnieniem, to jednak w przeważającej mierze zostały wykonane. Oskarżony wyjaśnił szczegółowo przyczyny, które legły u podstaw tego, że nie zdołał wykonać zamówionych drzwi i zdaniem sądu pozostaje to wiarygodne. Sąd podziela w tym zakresie stanowisko oskarżonego, który wskazał, że gdyby rzeczywiście zamierzał oszukać W. W. (2), to po uzyskaniu zaliczek mógł w ogóle nie zaczynać prac przy schodach. Reasumując, brak jest zdaniem sądu podstaw do przyjęcia, aby niewywiązanie się przez oskarżonego z zobowiązania wykonania drzwi w lokalu pokrzywdzonego, było działaniem przez niego od początku zamierzonym. W ocenie sądu wiarygodne pozostają okoliczności podane przez oskarżonego, który wskazał, na to, że przeliczył się z kosztami wykonania schodów i przeznaczył na nie zaliczkę pobraną na wykonanie drzwi. Tym samym zachowanie oskarżonego podlega ocenie wyłącznie jako nienależyte wykonanie zobowiązania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Rejonowy na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. uniewinnił oskarżonego Ł. L. od zarzucanego mu czynu.

Odnosząc się do powyższego rozstrzygnięcia, na marginesie wskazać należy, że ewentualny zarzut popełnienia przez oskarżonego występku z art. 286 § 1 k.k. mógł dotyczyć zaliczek pobranych przez niego w grudniu 2012r. na wykonanie schodów. Sąd nie był jednakże uprawniony do tego aby dokonać prawno-karnej oceny zachowania oskarżonego w tymże zakresie, gdyż wykroczyłby poza granice aktu oskarżenia. Skarga prokuratora dotyczyła bowiem wyraźnie określonego zachowania Ł. L., tj. pobrania przez niego zaliczki na wykonanie drzwi w kwocie 3.000 zł, co miało miejsce we wrześniu 2012r. Odnośnie natomiast kwot pobranych od W. W. (2) przez oskarżonego w grudniu 2012r., stanowiących wypłaty z tytułu umowy o wykonanie schodów, prokurator nie dopatrył się znamion przestępstwa i nie objął tego aktem oskarżenia.

Uniewinniając oskarżonego od zarzucanego mu czynu sąd na podstawie art. 415 § 2 k.p.k. pozostawił bez rozpoznania powództwo cywilne wytoczone przez prokuratora przeciwko oskarżonemu na rzecz pokrzywdzonego.

Sąd orzekł o kosztach postępowania na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk i obciążył nimi Skarb Państwa.

SSR Radosław Gluza